

Weissensee 2003

Ook dit jaar willen we jullie op de hoogte brengen van onze belevenissen op en aan de Weissensee. Na een goede voorbereiding van veel fietsen en schaatsen in Deventer, en ook nog op natuurijs, vertrokken we op zaterdag 25 januari 's morgens om 4.00 uur met 7 personen in een busje naar de Oostenrijkse Weissensee.

Op internet hadden we gezien en gelezen dat de dag ervoor, op vrijdag 24 januari, de toertocht waar ongeveer 1000 schaatsers aan deel hadden genomen, een groot succes was geweest onder prachtige weersomstandigheden. Na een prima verlopen reis van 1050 km. stapten we 's middags om 15.00 uur uit de bus voor ons Hotel-Gasthof Weissensee van de fam. Koch.

Na een hartelijke ontvangst en een kopje koffie gingen we eerst het ijs inspecteren.

Snel werd besloten de koffers naar boven te brengen en dan het ijs te verkennen op de schaatsen. Na ruim een uur geschaatst te hebben, waren we het er over eens dat op bepaalde stukken en vooral in de bochten veel scheuren zaten, maar dat het grootste deel prachtig natuurijs was. Zondagmorgen na een heerlijk ontbijt, waar we er achter kwamen dat Frank M. allen nog maar magere boter gebruikt, (na later bleek met groot succes door 2x 200 km. te schaatsen) gingen we met z'n allen naar het meer om te schaatsen.

Deze dag zou Lucie, die net als Leony voor het 7^e jaar de mannen zouden verzorgen, zelf gaan schaatsen op de Weissensee. Na enkele schermutselingen over de scheuren, stuurde ze Jan weg om te gaan trainen, zodat ze haar eigen kilometers kon maken.

Inmiddels hadden we ook al weer kennis gemaakt met onze schaatsvrienden uit Gendringen en omstreken, en waarvan Ben zich ontpopte als een echte paparazi, door met zijn digitale camera iedereen op de foto te zetten.

Henry moest zich op het laatste moment wegens droevige familie omstandigheden afmelden voor de reis naar de Weissensee. Wij wensen Henri en zijn familie veel sterkte toe.

Na een heerlijke dag geschaatst te hebben en op tijd voor de inwendige mens te hebben gezorgd, werd er 's avonds onder het genot van enig gerstennat gedart.

Frank M. die met de verjaardag een dartbord had gekregen om flink te kunnen oefenen, en om zo doende de nederlagen van vorig jaar weg te kunnen vegen, ging ook nu de mist in.

Wat met schaatsen wel lukte kreeg hij met het subtiele werk aan het dartbord niet voor elkaar.

Geruchten gaan dat Raymond van Barneveld in mei een trainingsstage aan de Geulstraat heeft gepland. Op maandag 27 januari rustig getraind en je ziet en hoort dat iedereen al bezig is met de dag van morgen, wanneer de start is van onze eerste grote toertocht deze week.

Elke dag maak je wel iets moois of bijzonders mee. Zo kan het gebeuren dat Bernard Elly belt, en haar vraagt de computer aan te zetten en hij dan voor de webcam even naar haar zal zwaaien. Als wij dan al lekker aan de koffie zitten in de grote tent, komt Bernard binnen, en je ziet de anderen kijken en denken, ja, dat is echte liefde.

Karin die dit jaar heeft besloten om niet mee te gaan om bij de kleine Jetske te blijven, heeft veel vertrouwen in de groep want ze laat Henny mee gaan om te schaatsen. Haar stelling; ik pas op Jetske, als jullie dan op de andere kleine passen komt alles goed. Dinsdag 28 januari 5.00 uur loopt de wekker af (wie bedenkt zoiets) om 5.30 uur zit iedereen aan het ontbijt, er moet flink gegeten worden, maar ja. Om 6.30 uur staat iedereen klaar om naar het ijs te gaan. Buiten is het erg mistig en windstil -3 graden, maar door de mist is het behoorlijk koud.

Om precies 7.00 uur wordt er gestart in het donker. Na iedereen succes te hebben gewenst duiken we de duisternis in en laten de dames alleen achter. Langzaam wordt het licht, maar met het opkomen van de zon daalt de temperatuur naar -8 graden en het zicht is soms maar 50 meter door de mist. Voor de dames is het verschrikkelijk koud, maar om te schaatsen is het ideaal weer, want de meesten onder ons gaan sneller rond dan ze ooit gedaan hebben (op die Kromme na). Dat het weer op de Weissensee grillig kan zijn merken we na de middag wanneer er tegen 14.30 uur een pikzwarte lucht op komt zetten en er zelfs een klein regenbuitje valt. Een warme föhn blaast over het meer en het ijs wordt nat van boven, maar het blijft wel goed glijden. Om 17.00 uur wanneer wij allemaal binnen zijn, en de zon achter

de bergen is verdwenen, begint het weer te vriezen en kunnen de schaatsers die aan een laatste rondje bezig zijn, ook hun 200 km. tocht afmaken. Voor de statistieken nog even de tijden; Frank M. 7.45.00 uur een dikke p.r. Frank S. 8.07.05 uur ook een p.r. Henny 8.07.07 uur ook een p.r. Bernard 9.02.12 uur ook een p.r. Jan 9.29.23 uur geen p.r. volgens Jan. De anderen kunnen zich niet voorstellen dat hij al eens sneller heeft geschaatst. Frank M. had nog 10 minuten sneller kunnen klokken. Maar door de finish heen schaatste hij eerst 1 km. door om Leony te vertellen, dat hij een p.r. had gereden, om daarna snel door Leony terug gestuurd te worden om bij de start/finish zijn barcodekaart te laten aflezen.

's Avonds is het een gezellige boel in het Gasthof, ook al omdat de groep Gendringen en omstreken het allemaal hebben gehaald. Woensdag 29 januari blijft Lucie de hele dag in bed. Door de mist en kou van dinsdag, en door haar verkoudheid (opgelopen in Nederland) kreeg ze er wat koorts bij. 's Middags wordt er door iedereen al weer geschaatst om de benen weer een beetje los te krijgen, voor de tocht van vrijdag.

Ook nu belt Bernard nog even snel met Elly en krijgt hij de mededeling dat hij op moet passen met vallen, want volgende week zondag 9 februari zijn we 25 jaar getrouwd. Gelukkig krijgt hij te horen van Elly dat hij wel een been mag breken, maar niet op zijn gezicht mag vallen, want dat staat zo lelijk op de foto. Verontwaardigd vraagt Bernard; maar met een gebroken been dan? Och, antwoord Elly, een rolstoel schuif je toch zo onder de tafel.

(Gelukkig is alles goed gegaan, en hebben we inmiddels een prachtig feest gehad bij De Zon.)

's Avonds kwam het dweilorkest "de Uitblazers" ons een bezoek brengen in het hotel. Samen met hen, en later op veler verzoek ook nog met onze cd, werd ons clublied gezongen (we gaan al jaren naar de Weissensee). Donderdag 30 januari gingen Frank S., Frank M., Leony en Henny skiën. In Techendorf zouden ze materiaal huren, en dan zou Frank S. tussen drie gevorderde skiërs voor het eerst van de berg afdalen. Maar helaas, alle passende skischoenen waren al verhuurd. Een grote teleurstelling voor hem, maar de rest van de groep dacht er anders over. Hij moet wel een hele goede engelbewaarder hebben.

Lucie die weer redelijk was opgeknapt, had deze dag aangegrepen om voor het eerst een hele ronde te schaatsen en met succes. Tom W, die ons allemaal van nieuwe mutsen had voorzien, had met Henny afgesproken dat we dan samen een foto moesten maken met Erik Hulzebosch. Henny, die dit op zich had genomen, is er behoorlijk druk mee geweest om Erik te pakken te krijgen. Hij was er zelfs zo moe van, dat hij voor het diner bijna niet was wakker te krijgen.

Vrijdag 31 januari. Alweer loopt de wekker om 5.00 uur af. Aan het ontbijt komen we er achter dat het 's nachts 4 tot 5 cm. heeft gesneeuwd, en om 6.00 uur sneeuwde het nog behoorlijk. Toch wordt besloten om te gaan en hopelijk kunnen ze de baan met al z'n scheuren schoonmaken en schoonhouden. Om 6.30 uur gaan we naar het ijs, het is bijna droog, maar er is nog niets geveegd. Om 6.45 uur wordt met groot materiaal de baan geveegd en het blijft droog. Nu de baan schoon is durft ook Jan de schaatsen aan te doen en kunnen we allemaal aan de 2^e tocht beginnen deze week.

Frank M. begint iets later, omdat hij zijn stempel- en barcodekaart is vergeten. Zo kan het gebeuren dat z'n eindtijd 1 seconde langzamer is dan dinsdag. Petje af! 2x 200 kilometer. Maar wat zou zijn p.r. geweest zijn als 1 van de 2 dagen alles perfect was verlopen?

Frank S. schaatste 133 km. in 5.08.36 uur. Henny schaatste 116 km. in 6.21.49 uur.

Bernard schaatste 100 km. in 4.15.01 uur. Jan schaatste 100 km. in 4.25.32 uur.

Na een schitterende week en een prima terugreis zijn we op zaterdagmiddag 1 februari om 17.00 uur weer in Varsselder.

Tot slot iedereen bedankt voor de belangstelling.

Jan.